

ת"פ 9763/09 - מדינת ישראל ע"י נגד אנצ'לה נבדrisk ע"י

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 20-09-9763 מדינת ישראל נ' נבדrisk

בפני:	כבוד השופט, סגן הנשיא ארץ נוריאל'
בעניין:	המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נו'
נגד:	אנצ'לה נבדrisk ע"י ב"כ עוה"ד ברנסטיין הנאשמת

גזר דין

רקע

1. בהכרעת דין מיום 23.11.20 בת"פ 20-09-9763, הורשעה הנאשנת על פי הودאתה, בעובדות כתוב האישום, בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"). בהכרעת דין משלימה מיום 9.1.23 בתקופה 27418-12-21, הורשעה הנאשנת על פי הודאתה, בעובדות כתוב האישום המתוקן, בעבירות תקיפה סתם כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתוב האישום בת"פ 20-09-9763, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשנת והמתלוננת בנות זוג מזה כ-12 שנים והתגוררו יחד בדירה שבעיר ראשון לציון (להלן: "הדירה"). ביום 10.7.20 בשעה 23:00, התגלו ויכוח בין המתלוננת לנאשנת. אז, נטלה הנאשנת רמקול שהיא במקום והכתה באמצעותו בראשה של המתלוננת. כתוצאה מעשייה, נגרם למATALONNT DIMOM בראשה.
3. על פי עובדות כתוב האישום בתקופה 27418-12-21, ביום 21.8.21 בשעה 01:11, שהתה הנאשנת בדירה עם המתלוננת, כשהיא תחת השפעת אלכוהול. בנסיבות המתוירות, התגלו ויכוח בין הנאשנת למATALONNT DIMOM למו"יקה ששותעת המתלוננת. אז, השליכה הנאשנת מפתח אשר פגע בראשה של המתלוננת.
4. אין הסכמה עונשית בין הצדדים, למעט הסכמה לפיה בתקופה 27418-12-21 עתרו הצדדים במשותף להשתתף עונש מאסר מוותנה וקנס כספי.

תסקרי שירות המבחן

5. **מתסקר שירות המבחן מיום 14.4.21** עולה כי הנאשנת בת 51, ילידת אוקראינה, גרושה ואם לבת 21, נמצאת בזוגיות עם המתלוננת מזה כ-12 שנים ומתגוררת עמה בדירה שבעיר ראשון לציון. ארבע שנים עברו

עמוד 1

לחודש נובמבר 2019, עבדה הנאשמת במפעול סלטים שנסגר, כפועלת ייצור, ומאז מתќשה במציאת מקום העבודה על רקע משבר הקורונה. הנאשמת סיימה 10 שנים לימוד כנוהג בארץ מוצאה ועובדת כתופרת געלים. שם, הכרה את בעלה לשעבר ובהמשך, התחתנו והוא עלתה עמו ועם שני בניו מנישואיו הקודמים לארץ, נוכח קשיי פרנסת שחו. זמן קצר לאחר מכן, נולדה בitem המשותפת, עמה נמצאת בנתק מאז גירושה. הנאשמת תיארה קשיי קליטה והסתגלות לארץ, לרבות קושי בפרידה משפחתי מוצאה וכן קשר זוגי מורכב, שעוזל הפרנסה היה מוטל על כתפיה. הנאשמת הכרה את המטלוננט, בת 46 רוקה ולא ילדים, באמצעות האינטרנט, והן עברו להתגורר יחד שנה לאחר היכרותם.

6. לחובת הנאשמת הרשות קודמות בעבירות אלימות. בשנת 2015 נדונה לעונש מאסר לתקופה בת שנה בגין עבירות אלימות כלפי המטלוננט, בת זוגה. לאחר שחרורה ממאסר, שבה הנאשמת להתגורר עם המטלוננט. עוד ציינה הנאשמת כי המטלוננט שוחררה לפני כחודשים מעונש מאסר בן חצי שנה בגין עבירת אלימות כלפי.

7. בהתייחסה לעבירה הנוכחית בת"פ 9763-09-20, תארה הנאשמת הסלמת ויכולת לכדי אלימות מילולית הדדית. היא תארה במצוות תגובה אימפוולסיבית מצהה, במהלך פגעה בראשה של המטלוננט באמצעות רמקול נייד שהחזיקה בידה. לדבריה, לאחר המעשה, הצעירה על התנהלותה וטיפולה במטלוננט. שירות המבחן התרשם כי הנאשمت התקשתה להעמיק אודות הקשר הזוגי ולהתבונן על התנהלותה התרבותנית בעת האירוע. היא ערכהمامצים להציג בפני שירות המבחן מצג תקין אודות מערכת היחסים הזוגית ושללה דפוסי אלימות פיזית או מילולית. כן, שללה נזקקות טיפולית ולתפיסה, היא מצליחה לוויסת את תגובותיה במצבם תסקול.

8. בשיחה שערך שירות המבחן עם המטלוננט, היא מסרה כי לאחרונה שוחררה מעונש מאסר, לדבריה, בגין עבירות אלימות מילולית. כמו כן, שללה שימוש באלים מצלחת ולבתיה, היא מצליחה למסור את תגובותיה בנסיבות משק בית משפט והוא איננה חשש מפניה.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלית דפוסי התנהגות אימפוולסיביים, קשיים ממשיים בויסות דחפים תוקפניים במצבי קונגפליקט ויתכן גם שימוש לרעה באלכוהול לרעה אשר מגביר קשיים אלו. הדינאמיקה הזוגית מאופיינת באובייסיביות ותלוות רבה, חוסר בשלות וברגורות רגשית, קנאה ורכשות, מאבקי כוח ושליטה ודפוסי תקשורת הכוללים שימוש בכוחנות ואלים מילולית הדדית. שירות המבחן ציין כי הטלת סנקציות קודמות לא הרתיעו את הנאשמת מלבצע את העבירות, ובהעדר טיפול מותאם, קיימים סיכון ממש להמשך התנהגות אלימה מצד הנאשמת כלפי המטלוננט. לפיכך, המליץ שירות המבחן על השתת ענישה מוחשית תוך שהוא מנע מליתן המלצה שיקומית בעניינה של הנאשמת.

10. **פסקoir שירות המבחן מיום 14.4.22** מלמד כי הנאשמת אינה משתפת פעולה עם שירות המבחן. היא לא הגיעו לשתי פגישות שנקבעו ולא הודיעה על היעדרותה. כמו כן, הניסיונות הרבים לأتירה טלפוןית לא צלחו.

11. **מתסקיר שירות המבחן מיום 6.7.22** עולה כי הנאשמת מתמודדת, לדבריה, עם פציעה ברגלה בשל מעידה

במדרגות. מאז האירוע, מתקיימת מחלוקת ביטוח לאומי. הנאשמת והמתלוונת השתלבו בטיפול זוגי במשר כחודשים. לאחר מכן, הפסיקו את הטיפול בשל הקושי לממן בהעדר הכנסה. הנאשמת הביעה רצונה להשתלב בטיפול התואם את צרכיה. היא פנתה בכוחות עצמה לגורמי הרווחה והם מסרו כי יכולו לשלהב בקבוצה מתאימה. מאז, נערכו ניסיונות טלפוןים לשוחח עם הנאשפת ללא הצלחה. הומלץ על דחיה.

12. מתסוך שירותי המבחן מיום 8.1.23 עולה כי נערכו מספר שיחות עם הנאשפת במרכז לאילומות במשפטה. הנאשפת שללה אלימות פיזית כלפי המתלוונת והביעה רצון להשתלב טיפול קבוצתי להפגת בדידותה. להתרשם הגורמים המטפלים, הנאשפת התקשתה לדבר באופן קוורנטי והומלץ על ערכית בדיקה פסיכיאטרית ולשкол שילובה בטיפול המותאם לצרכיה. הנאשפת מסרה לשירות המבחן כי היא אמביוולנטית לגבי האפשרות שתופנה לפסיכיאטר, משום שנטלה בעבר טיפול רפואי אשר לא סייע לה.

13. מעין ברישומה הפלילי של הנאשפת עולה כי נפתח נגדה תיק פלילי אשר נסגר לאחר מספר ימים. הנאשפת תיארה אירוע בו צרכה אלכוהול. בת הזוגה לא הייתה מעוניינת במחיצתה ולכן, הזמיןה משטרה לביתה.

14. שירותי המבחן ציין כי בבאו לגבש המלצהו, נתן דעתו לכך שנערכו מספר ניסיונות לשלב את הנאשפת טיפול, אך אלו לא צלחו. והערכת גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות היא כי היא אינה מתאימה לטיפול. עוד נתן דעתו שירותי המבחן לכך שהנאשפת שוללת דפוסים אלימים וקשיים בתפקודתה בזוגיות ומשיכת הוויוקחים עם בת זוגה לכך שאינה עובדת. שירותי המבחן התרשם ממערכות יחסים מורכבות וטעונה והעריך כי לאור הידר כלים בהתחזדות עם קונפליקטים בתוך מערכת היחסים, הנאשפת עשויה, במצבים מסוימים, לנתקו באילומות כלפי בת זוגה. במצב דברים זה ואור הסיכון להישנות ביצוע עבירות, אין אפשרות שירותי המבחן לבוא בהמלצת טיפולית בעניינה של הנאשפת. הומלץ על השתת ענישה מוחשית.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

15. מחוות דעת הממונה על עבודות השירות מיום 12.10.21 ומיום 23.3.23 עולה כי הנאשפת מתאימה לביצוע עבודות שירות במוגבלות.

ראיות לעונש

16. מטעם המאשימה הוגש גילון רישום פלילי (ת/1); ושתי הרשעות קודמות לחובתה של הנאשפת (ת/2 ו-ת/3).

17. מטעם ההגנה הוגש גזר דין שניית בעניינה של המתלוונת בגין עבירות אiomים שביצעה כלפי הנאשפת (ג/1).

טענות הצדדים לעונש

טייעוני המאשימה

18. ב"ג המאשימה הדגישה את חומרת מעשה של הנאשפת ואת העובה כי הנאשפת שבה לבצע עבירות אלימות

עמוד 3

כלי בז'וגה. בת"פ 20-09-9763 הכתה הנאשמת את המתלוונת באמצעות רמקול בראשה, אף בשל ויכוח שהתגלו בין השתיים. למתלוונת נגרם דימום בראשה. בת"פ 21-12-27418 תקפה הנאשمت את המתלוונת ובгинאי אירוע זה, הסכימו הצדדים כי יעדטו במשותף להשתת עונש מאסר מותנה וקנס. עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי הנאשמת והמתלוונת שבות ומבצעות עבירות אלימות אחת כלפי השניה והן נדונו בעבר לעונשי מאסר בפועל. לדידה, יש לראות בכך סיבת חומרה.

19. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממשעי הנאשמת הם שמיירה על שלמות גופו וביתחונו של אדם, פגעה בזכות לפרטיות ופגיעה בנפשו של אדם, קל וחומר כאשר מדובר בעבירות שבוצעו תוך התא המשפחתי. מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברף גבוהה. הנאשמת נקטה אלימות כלפי בת זוגה תוך שימוש בחutz אשר גרם לתוצאה קשה.

20. עבירות אלימות במשפחה הן בבחינת "מכת מדינה" ובתי המשפט צינו לא אחת כי יש להעביר מסר ברור ומרתיע במטרה להילחם בתופעה.

21. ב"כ המאשימה עטרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 10 חודשים לבין 24 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלווה.

22. לחובת הנאשמת שתי הרשעות קודמות בעבירותים וחבלת כשהערביין מזוין: הנאשמת איימה על המתלוונת באמצעות סכין והותה עליה עונש מאסר מותנה ואילו בהרשעתה האחרון, על רקע וכיום בין המתלוונת לנאשמת, נטלה הנאשמת סכין יפנוי וחתכה את המתלוונת בידה וברגלה. כתוצאה ממשעה, נגרמו למתלוונת חבלות. בגין הרשעה זו, הותה עליה עונש מאסר בפועל בן שנה. ב"כ המאשימה הדגישה כי העונשים שהושתו על הנאשמת בגין ביצוע עבירות קודמות, לא הרתיעו אותה מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי אותה המתלוונת.

23. ב"כ המאשימה הדגישה כי מתקיירות שירות המבחן עולה תמונה עגומה ביחס לנאשמת. הנאשמת מתקשה להעניק בהתנהגותה התוקפנית, שוללת דפוסי אלימות פיזיים או מילוליים וכן, שוללת נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת דפוסי התנהגות אימפלטיביים, קושי בוויות דחפים, עושה שימוש מוגבר באלכוהול ובעלת מאפיינים של אובססיביות, קנאה ורכשות. עוד העריך שירות המבחן כי קיים סיכון ממשי להישנות ביצוע עבירות אלימות כלפי המתלוונת. עוד ניתן למודד מתקיירות שירות המבחן לאחרון שהוגש בעניינה של הנאשמת כי היא מרכזת עצמה ובקשיה ואני נוטלת אחריות על מעשה.

24. ב"כ המאשימה עטרה להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל שלא יפחות מ- 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס כספי ופיקוח למתלוונת.

טייעוני ההגנה

25. ב"כ הנואשת הפנה בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירות ולנסיבותה האישיות של הנואשת. הוא ציין כי מדובר בנסיבות זוג שמתגוררות יחד ומנהלות משק בית משותף תקופה מסוימת. משפחותיה אין מקבלות את הקשר ביניהן ולכן, ניתקו עמן את הקשר. ב"כ הנואשת הדגישה כי כתוב האישום המתוקן מתאר אירוע נקודתי וקצר בשל ויכול בין בני הזוג. הנואשת לא תכננה את מעשהה. בסמוך אליה היה מונח רמקול קטן, היא נטלה אותו, השילכה אותו לכיווןה של המתלוונת והוא פגע בראשה.

26. עוד ציין ב"כ הנואשת כי מתחם העונש ההולם לו עתירה המאשימה אינו עולה בקנה אחד עם ההחלטה הנוגעת. עוד הפנה לגזר דין שניית בעניינה של המתלוונת בין עבירת איומים שביצעה כלפי הנואשת (נ/1) בו הושת עליה עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.

27. שירות המבחן ניסה לרטום את בני הזוג להליך טיפול. המתלוונת עבדת, אין לה פנאי להגיע למפגשים וכך, היא ביקשה שלא ישולבו בהליך טיפול הזוג.

28. ב"כ הנואשת עתר לקבוע מתחם עונש הולם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 10 חודשים מאסר בפועל.

29. עוד יש לחת את הדעת להודيتها של הנואשת במיחס לה ולכך שחשוכה בזמן שיפוטו. עוד ציין כי לחובתה שתי הרשותות קודמות ישנות.

30. ב"כ הנואשם עתר להשית על הנואשת עונש בשליש התחthon של מתחם העונש ההולם.

31. הנואשת הביעה חרטה על מעשה, ביקשה מבית המשפט לחת לה הזדמנויות וכי מה שרצתה תמיד זה "לעבוד כמו בן אדם".

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

32. בבוא בית המשפט לגזר את דיןו של הנואשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה ובנסיבות הענישה הנוגعة. בשלב השני, על בית המשפט לשקל שיקולים ונסיבות אשר אין חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנואשם.

33. במעשה, פגעה הנואשת בערכיהם חברתיים שעוניים שמירה על גופו, בטעונו, כבודו, בריאותו, ושלות נפשו של בן משפחה בתחום התא המשפטי, בפרט במקום שאמור להיות ביתו מבצרו ולספק לו הגנה מרבית. עבירות של אלימות בתחום המשפחה נתפסות כבעלות חומרה מיוחדת מצדיה, כלל, הטלת ענישה מוחשית ומרתיעת.

בשנים האחרונות, חלה עליה מדאגה בשכיחות התופעה, החוצה מגזרים, דתוות, ושבבות אוכלוסייה, והצורך בענישה מرتעית הוכר כזו השעה. לפיכך נקבע, שככל יש להעידף את שיקולי הגמול וההרמתעה על פני נסיבותו האישיות של הנאשם.

34. בرع"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.01.2021) נקבע כך:

"**כפי שהודגש לא אחת, יש לנתקות במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נסdet זו. זאת, בין היתר לנוכח הקשיים לעיתם בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתור מאחורי מפתח הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחשות הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המعيشם בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העול Af לסקן את חי' בני המשפחה, ובهم בת זומו של התקוף"** (ראו והשוו רע"פ 19/1884 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019))."

עוד ראו ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007), שם נקבע:

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום המשפחה שרוו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות בתחום התופעה העומדת בנגד עמוק לחוש הצדק האנושי... באלימות בתחום, נגשותם של קרבנות העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיעום האחריות היא עניין מורכב וקשה, הטען רגשות חזקים, שחדים ואיימה. הבושא, והרצון לשומר על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות בתחום מהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בגין הזוג המכה, ותלוות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים ממד חמיר לעבירות אלימות בתחום. נפיקותם של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות שהם על פי רוב חרשי יشع, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה.**"

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

35. נתתי דעתך לאופי העבירה ולהומרתה. למעשה של הנאשם לא קדם תכנון מוקדם והוא נעשה בצורה אימפרטיבית. במהלך וicot מילולי בין הנאשם לבת זוגה, המתלוננת, הפעילה הנתבעת אלימות כלפי המתלוננת, בכך שנטלה רמקול אשר היה בסמוך אליה והכתה באמצעות בראשה של המתלוננת. למtalוננת נגרם דימום בראשה.

36. נתתי דעתך לתחושים ההשלפה והביזוי שchina המתלוננת נוכח מעשי הנאשם. עוד נתתי דעתך, כאמור, לנזק

שנגרם למתלוונת בשל המעשה וכון, לנזק קשה יותר אשר היה עלול להיגרם כתוצאה ממעשהה של הנאשמת.

מדיניות הענישה

37. בוחנת מדיניות הענישה הנוגעת מעלה כי מנעד הענישה בעבירות כגון דא הוא רחב וברוי כי הדבר נשען על נסיבות ביצוע העבירה המשותפות ממקרה למקורה. עיון בפסקה מלמד כי הענישה הנוגעת כוללת רכיב של מאסר בפועל, הן בדרך של עבודות שירות והן בדרך של כליה האחורי סוג ובריח, כאשר אורך המאסר תלוי, בין היתר, בעוצמת הפגיעה. לשם המכחשה אפנה למספר דוגמאות, אף כי ברוי שאף אחד מן המקרים אינו זהה, במלול נסיבותו, למקרה שבפניינו. חלק מן המקרים חמורים יותר, אך ניתן להזכיר מהם על מדיניות הענישה הנוגעת בעבירות אשר בוצעו בנסיבות הדומות למקרה שלפניו:

א. רע"פ 22/2004 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.22) - בעת ויכוח בין השניים, הנאשם הרים את ביתם הפעיטה וכשהמתלוונת העירה לו על כך, היכה אותה. המתלוונת שאלת אותה "למה אתה מרביץ לי", ואז הנאשם תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף בעין שמאל. כתוצאה ממעשיו, נגרמה למתלוונת נפיחות בעינה השמאלית. בית המשפטקבע מתחם הנע בין 6 חודשים שאפשר וירצוז בעבודות שירות לבין 18 חודשים מסר לצד ענישה נלוית, וגורר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, 9 חודשים מסר שירות בעבודות שירות בצד ענישה נלוית. ערעור הנאשם לבית המשפט המחויז ורשות ערעור לעליון נדחה.

ב. רע"פ 8926/21 מאיר דוקרker נ' מדינת ישראל (29.12.21) - המערער הורשע בעבירות תקיפה סתם ואיומים על בת זוג, בכך שהכה את בת זוגו דاز באגロפים, סטרירות וביעיות ואיים עליה במספר הזדמנויות שונות. בית משפט השלום העמיד את העונש על חודשים וחצי מסר בפועל אך בערעור לבית המשפט המחויז, הוחמיר העונש והועמד על 9 חודשים עבודות שירות. בבקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחה.

ג. רע"פ 3415/18 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.18) נדחתה בבקשת רשות ערעור של מי שהורשע בעבירה איומים ותקיפת בת זוג בכך שתקף את המתלוונת, שהייתה נשואה לו בבitem, תוך שהוא מאים עליה. בהמשך, הצמידה לחילון, דחפה לעבר החלון, והצמיד מגבת שהייתה בידו לצווארה, וזאת בעקבות ויכוח שפרץ בין השניים. כמו כן, איים עליה כי היה ותבעgod בו, ירוג אותה. עוד הורשע בכך שנכנס לחדרה של המתלוונת, אשר ישנה בנפרד ממנו, הטריד אותה, וסירב לצאת מהחדר למזרות בבקשתה. כאשר הרימה המתלוונת את מכשיר הטלפון הנייד שלה, אגרף המבקש את ידו הימנית, והתקרב אליה בעודה יושבת על מיטתה והוא עומד לידה. אשר ניסתה להתקשר למשטרה, איים עליה כי ישבור את מכשיר הטלפון. בית משפט השלום גזר עליו 5 חודשים עבודות שירות. ערעוריו לבית המשפט המחויז והעלון נדחו.

ד. רע"פ 303/16 פלוני נ' מדינת ישראל (13.1.16) נדחתה בבקשת רשות ערעור בעניינו של המבקש אשר הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג, בכך שדחף את המתלוונת וכתוצאה מכך היא מעודה ונפלה על הרצפה. מיד לאחר מכן, בעט המבקש במתלוונת בעודה מוטלת על הרצפה. בית משפט השלוםקבע מתחם הענישה הנע בין מאסר מותנה לבין שנת מאסר בפועל וגורר על המבקש 5 חודשים מסר בפועל שירות בעבודות שירות, בשים לב לכך

שהמבקש לא השכיל להשתלב בהליך טיפולו ונוכח היעדר תובנות מצדיו באשר למצונו, כמו גם התמכרותו לאלכוהול והערכת שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות ביצוע עבירות. בית המשפט המחויז דחה את הערעור ובקשת רשות הערעור נדחתה אף היא.

ה. ברע"פ 3469/15 **קוטוב נ' מדינת ישראל** (21.5.15) דחה בית המשפט העליון בקשה לרשوت ערעור של המבחן, שהורשע בגין עבירות אלימות כלפי רعيיתו והזיק בזדון. המבחן סטר בפניה של המתлонנת וגרם לה לשטףدم סמור לעינה ולחתקר בשפה. במקורה נסף, הצליף עם חגורה בישבנה. בית המשפט קבע שני מתחמי עונש הולם זחים בגין כל אירוע אלימות וחוף אותם. המתחם שנקבע הוא בין 8 חודשים מאסר בפועל לבין 18 חודשים מאסר בפועל, והוותק עליו עונש בין 10 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט המחויז דחה את ערעוו של המבחן וכן גם נדחתה בקשה רשות ערעור שהגיש.

ו. עפ"ג (מחוזי מרכז-lod) 20-08-20 40581-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (18.11.20) - נדחה ערעוו של מעורער שנדון ל- 14 חודשים מאסר בפועל בגין עבירה של תקיפה בת זוגו. הוא סטר על פניה, וכשהתרחקה ממנו, תפס בידה משכה לכיוונו, הפילה ארצתה והכה אותה בכל חלקו גופה. בהמשך, אחז בראשה ומשכה לכיוונו. בית משפט השלוםקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשים מאסר בפועל ועד 18 חודשים מאסר בפועל.

ז. בעפ"ג (מחוזי מרכז-lod) 22-09-22 9765-22 **מדינת ישראל נ' אנגל-לוב** (18.12.2022), התקבל ערעוו של מעורער אשר הורשע בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, 2 עבירות של תקיפה סתם כלפי בן-זוג ו-3 עבירות של איומים. קבועתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 15 חודשים מאסר בפועל לבין 35 חודשים מאסר בפועל, לצד רכבי ענישה נוספים, והשתתי עלי הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי למתלוונת בסך 15,000 ₪ וקנס בסך 2,000 ₪. בית המשפט המחויז הקל בעונשו של המעורער, כך שהשיט עלי 18 חודשים מאסר בפועל.

ח. ת"פ (שלום ת"א) 18-01-4749 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.3.22) - הנאשם דחף את המתלוונת בניסיון לסלוק אותה מהבית ולאחר מכן תקף אותה הנאשם והכה בה באמצעות מטען לאופניים. כתוצאה לכך, נגרמה לה חבלה בדמות המטומה במצחה. בית המשפט קבע מתחם הנע בין 24 חודשים מאסר בין מספר חודשים שניית לרצותו בעבודות שירות לבין 12 חודשים מאסר בפועל, וגזר על הנאשם, נעדך עבר פלילי, מאסר למשך 4 חודשים שירותה בדרך של עבודה שירות לצד ענישה נלוית.

ט. ת"פ (שלום ראש"ץ) 19-09-46882 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.1.21) - הנאשם הורשע לאחר שמיית ראיות בתקיפה סתם כלפי בן זוג. במהלך ויכוח בין רעייתו שהיתה בהריון באותה עת, תפס הנאשם בחזקה בכתפה והוריד את ראשה כלפי מטה. לאחר שהצליחה לשחרר מחיזתו תפס הנאשם את ראה והוריד פעם נוספת כלפי מטה. בהמשך תפס בצווארה בידי האחת, בעודו מחזיק בידי האחרת. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר קצר שניית לרצותו בעבודות שירות לבין 10 חודשים מאסר בפועל. הנאשם נדון ל- 4 חודשים מאסר בפועל. כן, הופעלו במצטבר ובחופף 6 חודשים מאסר מותנה, כך שסך הכל נדון הנאשם ל- 9 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

ת"פ (שלום רاسل"צ) 18-11-63327 מדינת ישראל נ' אלחיזק (22.10.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיית הוכחות, בביצוע עבירות תקיפה סתם כלפי בן זוג. על רקע ויכוח ביןו לבין המתלוונת מחוץ למועדון בו בילו, סטר לה הנאשם והדף אותה לאחר. כשהתקרבה לעברו עם נספת, היכה אותה במכת אגרוף כך שנפלה לארץ. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מס' חודשי מאסר שנייה לרצותם בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשים מאסר, והנאשםណון ל- 6 חודשים מאסר לריצוי בעבודות שירות.

38. לאחר שנדרשתי מכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40גא) לחוק העונשין), אני קובע מתחם עונש הולם לנسبות המקירה שלפנינו, הנע בין מס' חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 14 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשה נלוית. אמוקם את עונשה באמצעותו של המתחם.

העונש ההולם

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

39. בଘירת העונש המתאים לנאשמה, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40יא לחוק העונשין.

40. שקלתי לחומרה את חומרת מעשה של הנאשמת ואת הצורך בהרטעתה והרתעתה הרבים.

41. במסגרת השיקולים לרוב, נתתי דעתך לך, שהנאשמת הודהה במיחס לה וחסכה זמן שיפוטי. מיד לאחר המעשה, היא הגישה למתלוונת עדירה ראשונה.

42. עוד נתתי דעתך לך שלנאשמת עבר פלילי המונה 2 הרשעות קודמות, בגין עבירות שביצעה נגד המתלוונת, משנת 2013 ו- 2015, אשר התיישנו.

43. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת בעלת דפוסי התנהגות אימפרוביזיביים, קשיים ממושכים בויסות דחפים תוקפניים במצבי קונפליקט ויתכן גם שימוש לרעה באלכוהול לרעה אשר מגביר קשיים אלו. הדינאמיקה הזוגית בין הנאשמת למתלוונת מאופיינת באובסיביות ותמלות רבה, חוסר בשלות ובגנות רגשית, קנאה ורכושנות, מאבקי כוח ושליטה ודפוסי תקשורת הכלולים שימוש בכוחנות ואלימות הדדיות. סנקציות עונשיות קודמות לא הרתיעו את הנאשמת מלבצע את העבירות, ובהuder טיפול מותאם, להערכת שירות המבחן, קיימים סיכון ממשי להמשך התנהגות אלימה מצדה כלפי המתלוונת. אין בידי שירות המבחן לבוא בהמלצת טיפולית בעניינה של הנאשמת והוא המליץ על השתת עונשה מוחשית.

44. אמנם, התרומות שירות המבחן מן הנאשמת והתנהלותה אינה חיובית. אולם, מצאת כי יש ליתן משקל לנسبות ביצוע העבירה, נסיבותה האישיות ומצבה הרפואי של הנאשמת, ובפרט התחשבות בפציעתה ברגלה.

עוד התחשבתי בעובדה כי היא ממשיכה לקיים משק בית משותף עם המתלונת. השתיים אף השתלבו בהליך טיפול זוגי, אך בשל קשיים כלכליים ומצבאה הרפואי, הפסיקו אותו.

45. במקורה דין לא קיימים שיקולים, המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם, בהתאם להוראת סעיף 40ד לחוק העונשין. חומרת מעשה של הנאשמה מצדיק השחת ענישה מוחשית. עם זאת, בשל נסיבותה האישיות כפי שפורטו לעיל, התישנות עבירות פליליות קודמות והרצון לאפשר לנאשם להמשיך ולקיים אורח חיים נורמלי, אשית עליה עונש מאסר אשר ירצה בדרך של עבודות שירות. לצד זאת, יוטלו על הנאשמה עונשי מאסר מותנים משמעותיים, התחייבות וקנס, במטרה לחיד בפניה כי הפעלת אלימות נוספת לא זו בלבד שתbia לכליאתה מאחריו סORG וברית לתקופה ממושכת אלא אף להטלה סנקציות כספיות.

סוף דבר

46. אני גוזר על הנאשמה את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מאסר אשר ירצו בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות, מיום 23.3.23.

הנאשמה תתיצב לתחילת ריצוי עונשה ביום 14.6.23 בשעה 8.00 במשרדי הממונה על עבודות שירות, יחידת ברקאי, שלוחת מרכז, רח' לוחמי בית"ר 6, רמלה.

mobher לנאשמה כי עליה לעמוד בכל תנאי עבודות השירות. כל הפרה של תנאי מתנהו עבודות השירות, תביא להפסקתן המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה מאחריו SORG וברית.

ב. מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים, לבל תעבור כל עבירה כלימוט כלפי בן/בת זוג מסווג פשע.

ג. מאסר מותנה בן 6 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור כל עבירה כלימוט כלפי בן/בת זוג מסווג עונן.

ד. קנס בסך 2,500 ₪ או 50 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב-5 תשלוםoms שווים ורצופים החל מיום 10.06.23, וכל 10 לחודש העוקב. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הקנס לפירעון מיד ויישא הפרשי ריבית והצמדה כדין. הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה, וניתן יהיה לשומו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ה. הנאשמה תצהיר על התחייבות להימנע מביצוע עבירה בה הורשעה למשך 3 שנים מהיום. ככל וטורשע ביצוע עבירה כאמור בתוך תקופה זו, תשלום המתלונת לאוצר המדינה 5,000 ₪. לא תירשם הצהرتה, תשלום סך של 2,000 ₪.

גזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור דין תוך 45 ימים.

ניתן היום, י"ט איר תשפ"ג, 10 Mai 2023, במעמד הצדדים.